

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9055/2021
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца Оператора дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција“ д.о.о. Београд, као правног следбеника ПД „Електродистрибуција Београд“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Милутин Радоичић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Петровић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1882/21 од 27.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1882/21 од 27.05.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1882/21 од 27.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 33426/16 од 02.12.2020. године, ставом првим изреке, укинута је решење о издавању платног налога тог суда Пл 2074/17 од 30.06.2017. године. Ставом другим изреке, укинута је решење о издавању платног налога тог суда Пл 3383/17 од 22.03.2017. године. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име стеченог без основа исплати износ од 99.367,09 динара са законском затезном каматом од 06.03.2017. године до исплате, износ од 104.733,57 динара, са законском затезном каматом од 03.11.2017. године до исплате, износ од 118.990,63 динара, са законском затезном каматом од 12.06.2017. године до исплате и износ од 125.075,93 динара, са законском затезном каматом од 21.12.2016. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу који је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на досуђене износе из става трећег изреке исплати законску затезну камату и то на износ од 99.367,09 динара од 07.07.2015. године до 06.03.2017. године, на износ од 104.733,57 динара од 09.9.2016. године до 03.11.2017. године, на износ од 118.990,63 динара од 30.12.2016. године до 12.06.2017. године и на износ од 125.075,93 динара од 11.10.2015. године до 21.12.2016. године. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 121.520,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1882/21 од 27.05.2021. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда, у ставу трећем изреке. Преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу петом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од још 26.903,00 динара, што укупно износи 148.426,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 6.000,00 динара. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима, Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом и Закона о енергетици, цитираних у образложењу нижестепених пресуда, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име стицања без основа исплати износе, чија је висина утврђена из рачуна достављених од стране тужиоца, са припадајућом каматом. Ово због тога што је на мерном месту на коме је тужени пријављен као корисник, неовлашћено прикључена електрична енергија, а тужени своја претходна дуговања није измирио, нити је у прописаном року пријавио купца непокретности, као новог корисника.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да је другостепени суд према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, а ревизијом се не указује на другачије одлуке судова, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања без основа поднета је 21.12.2019. године. Побижана вредност предмета спора према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 3.799,36 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић